

[Finansministeren.]

Hænder, Medlemmerne har ikke noget at skulle have sagt. Jeg vil antage, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er klar over, at naar man møder den Slags, er man inde paa de rigtige Monopol-tendenser, den Slags kan man jo ikke gøre, hvis man ikke har Monopolmagt.

At der endvidere i Vedtægterne for denne Kontrolforening findes almindelige Regler, som der maa være i en Monopollov, er naturligvis givet, saaledes Regler, som forbyder Medlemmerne at købe af andre end Medlemmer og at sælge til andre end Medlemmer, altsaa denne indbyrdes Sikkerhed, saa man aldrig kommer udenfor Kontrolringens Kreds ved Køb og Salg af indført Spiritus og Vin. Og naturligvis er der fastsat Priser, der skal sælges til, og Medlemmerne er nødt til at overholde dem; hvis de ikke overholder disse Priser, bliver de ganske simpelt afskaaret fra videre Forhandling.

Men det er ikke alene indenfor sin egen Medlemskreds, Kontrolforeningen har en saa stor Magt. Den har forstaaet at udvide den ogsaa til samtlige Detailhandlere og Købmænd, som skal sælge disse Varer. Der er foreskrevet nøjagtige Regler for, hvordan Detailhandlerne maa overholde de Priser, som er fastsat af Kontrolforeningen, og hvis de ikke gør det, staar der udtrykkeligt, at hvert Medlem af Kontrolforeningen er pligtig at afbryde Forbindelsen med en saadan Detailhandler, saa faar han ingen Varer at sælge mere.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller raser saa stærkt mod den Kontrol, Staten udøver. Der er ogsaa Kontrol indenfor de private Monopolinstitutioner. For at Detailhandlerne bedre kan blive kontrolleret, bliver de nummereret af Kontrolforeningen, det vil sige, det er naturligvis ikke Detailhandlerne, men de Varer, Detailhandlerne faar, der bliver mærket med et bestemt Nummer, saaledes at Kontrolforeningen senere, hvis den møder noget af den Vare andetsteds, er i Stand til at se, gennem hvilken Detailhandler den er gaaet. Det er naturligvis, for at Monopolet kan være sikker paa, at Detailhandlerne paa alle Omraader overholder de strenge Regler for, hvad han skal tage for Varerne, som Kontrolforeningen paalægger ham.

Jeg tror nok, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at den offentlige Kontrol ofte vil være spagfærdig og ringe ved Siden af den Kontrol, som en saadan Privatorganisation kan paalægge ikke alene

sine Medlemmer, men ogsaa dem, der skal aftage Varerne fra Medlemmerne.

Den Kontrol, som Staten fører med Omsætningen af stærke Drikke, gaar bl. a. ud paa, at man skal vise, hvor meget man har købt, og det er en Kontrol, som er forholdsvist let, fordi det lettere kan konstateres og skrives ind, hvad man har købt, end hvad man sælger. Men den private Monopolmagt forlanger, at dens Medlemmer hvert halve Aar skal levere en nøjagtig Fortegnelse til Foreningens Kontor over, til hvilke Medlemmer der er solgt Varer, og for hvilket Beløb, saa hvis det ærede Medlem interesserer sig for Kontrolbestemmelser, vil jeg bede ham ogsaa undersøge de Bestemmelser, der findes her, saa tror jeg, at han vil finde, at det ikke alene er indenfor Statens Organisation, der findes Kontrol, men nok saa meget indenfor den private.

Og saa er der det, som jeg fremhævede sidst, at det offentlige Monopol kan kritiseres. Det foregaar for Offentlighedens Øje, enhver har Ret til at kritisere det offentligt i Bladene og i repræsentative Forsamlinger. Men dette private Monopol har ganske den samme Magt og udnytter den uden at tage Hensyn til andre Interesser end sine egne. Det er udenfor enhver Kontrol; det, som foregaar, foregaar indenfor en snæver Kreds, som bestemmer alting.

Af en saadan Art er netop den Organisation, jeg omtalte, Kontrolforeningen. Jeg misunder ikke det konservative Folkeparti dets Interesse i at forsvare en saadan Monopolorganisation, men det skal ikke forhindre mig i at fremhæve Forholdene, som de er, naar jeg mener, at det er berettiget at gøre det.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller raillerede over, at den Departementschef, der blev ansat i Finansministeriet i Sommer, har faaet tildelt forskellige „Ben“ ved sin Tiltræden. Det er slet ikke Forholdet. Der er forskellige Hverv, som Departementschefen i 2det Departement maa have og skal have som Departementschef i 2det Departement, af Hensyn til Finansministeriet, naturligvis ikke af Hensyn til sig selv.

De to Stillinger, som Departementschef Schaarup har, er for det første Stillingen som Direktør i Hypotekbanken. Den har Departementschefen i 2det Departement haft, lige siden Hypotekbanken blev oprettet, og det er selvfølgelig ganske nødvendigt af Hensyn til Finansministeriets Forbindelse med Hypotekbanken. Det er derfor ikke noget, som sker af Hensyn til